

V práci Pohyblivé obrazy – ilustrace procesu myšlení vycházím z předpokladu, podle kterého je umění schopno ilustrovat myšlení. Myšlení, jako kontinuální, nezastavitelný proces, je tak díky umění možné „zachytit“ v jednom určitém fixním bodě (řezu), což představuje možnost, jak myšlení popsat, a tak se mu i přiblížit. Prostřednictvím filmu tak lze poukázat na procesy myšlení, které jsou jinak těžce zachytitelné, a změny, kterými tyto procesy i samotný film prošly během posledních desetiletí – především v souvislosti s digitální revolucí.